

i Karakter stod nærmest ved en Indkomststat, og endvidere sagde han om Vinsfatten, at ingen havde forsøgt at forsvare, at man ikke havde sat en Vinstat i Forbindelse med Olsfatten, nej, vi havde skubbet det fra os med det Ord: Schwamm darüber. Det ærede Medlems Udtalelser gjorde det Indtryk paa mig, at han slet ikke har hørt, hvad her er forhandlet, men jeg vil virkelig ikke indlade mig paa at gentage alle de Grunde, vi have ført i Marken, baade for det ene og det andet af de Spørgsmaal, det vilde jo kun være det samme som at optage de ugelange Diskussioner, vi gentagne Gange have haft. Kan det trøste det ærede Medlem, vil jeg sige ham, at jeg for min Del anser den Alderdomsforsørgelse, der af Udvalget er foreslaaet paa Fattiglovsforslaget, for et rigtig godt Forslag, endnu er det selvfølgelig ikke fyldestgørende, men det er et Grundlag, hvorpaa der kan bygges videre, og som aabenbart vil kunne udvikle sig til at svare til den Hensigt, man tilsigter dermed. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, hvad jeg heller ikke tidligere har gjort, at jeg anser det Forslag for mere tilfredsstillende end det, vi forstaaede den anden Dag, og hvad Vintolden angaar, vil jeg sige, at naar Toldloven kommer, tvivler jeg ikke om, at vi allesammen her gerne gaa med til en Forhøjelse af Vinsfatten, og at vi da bruge Forhøjelsen af Vinsfatten til derved at faa en Nedgang paa mange af de Nødvendighedsartikler, som endnu staa tilbage paa Toldloven. Men jeg vil rigtig nok sige de Herrer, hvad jeg vistnok har sagt før, at man ikke maa vente sig for store Resultater af en Vintold. Jeg har fremhævet dette før, fordi der er saa megen kunstig Vinsfabrikation her i Landet, der vistnok vil forøges ved den højere Beskyttelse, men paa den anden Side vil jeg ogsaa antage, at det, selv om der kommer lidt mindre af den rene og bedre Vin ind i Landet, dog vil være rigtigt, at den fordyres, fordi Fordyrelsen netop vil falde paa de Folk, der bedst kunne bære den. Lige overfor den Indvending, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds gjorde, at man jo ikke kunde være sikker paa gennem Olsfatten at faa Dækning for den Indtægtsnedgang, som herved kommer til Stede, vil jeg sige, at det falder mig noget beyn-derligt, at det ærede Medlem nu er blevet saa om over Statskassen, det Spørgsmaal skalde han hellere overlade til den ærede Finansminister. Naar her vedtages en Lov om en Olskat af 10 Kr. pr. Tønde, er Forsætningen for denne Lovs Frastræden til Stede, men hvor lidt eller meget der kommer ind af Olsfatten, tror jeg egentlig ikke,

at vi, saa længe Statskassen er stillet, som den er, her paa Oppositionens Bænke skulle tage os nær. Man gør sig jo egentlig skyldig i en Modsigelse her. Fra Begyndelsen regnede man mange flere Millioner som Indtægt af Olsfatten, man sagde, at det blev ikke 5 eller 5½ Million, men 7 à 8 eller maaste flere Millioner — ja, jeg veed ikke, om ikke det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) nævnte, at den i Narenes Lov kunde komme op til 40 Millioner, han nævnte i alt Fald et meget højt Tal — men nu er man pludselig bleven bange for, at der ikke vil komme tilstrækkelig ind gennem Olsfatten. Jeg siger imidlertid, der er ikke noget at være bange for, thi i det Øjeblik, man har vedtaget Lovforslaget om en Olskat af 10 Kr. pr. Tønde, og man har faaet en Sukkerstat, saa have vi jo faaet en Fordel. Jeg ser heller ikke, at de Betæneligheder, man er kommen til at nære paa Grund af de Andragender, der ere komne fra nogle bayeriske Øbryggerier, eller paa Grund af den Skrivelse, der er kommen fra en større Bryggeriejer, ere tilstrækkelig motiverede. Den ene Dag kommer man med et Andragende og siger til os, at det er en glubende Uretfærdighed — det var det Udtryk, man brugte — som man gør overfor Bryggerierne, man forlanger, at vi skulle tage Hensyn til dem, ikke behandle dem saa uretfærdig osv., og den anden Dag kommer man og fortæller os, at hvis vi vedtage en saadan Lov, saa vi ikke en eneste Stilling ind derved, thi Bryggerierne ere i Stand til at gaa uden om det hele. Det er jo tydeligt nok, at det er saa selvmodsigende som vel muligt, og at man ikke kan skænke det videre Hensyn. De Interesser, som man helst vilde have, blive staaende ved det gamle, og man kan vel ikke fortænte de Herrer, der repræsenterer de Interesser i, at de søge at vedligeholde det gamle, om de kunne naa det; men de tage det paa en helt modsigende Maade, saa at det kommer til at staa for os andre saaledes, at det er noget, der slet ikke med Berettigelse bør komme frem eller af os kan tages i Betragtning. Ved sin Dmtale af Bryggerierne, gjorde det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds opmærksom paa, at det var jo underligt, at vi nu vilde forurette Bryggerierne, medens vi derimod vilde beskytte Sukkerfabrikerne. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Bryggerierne i alle de mange Aar, der ere gaaede, siden vi fik Toldloven, have haft Beskyttelse og have det den Dag i Dag, saa det kan der ikke tales om, og saa vi en Olov, vil der selvfølgelig dert være